

Gençken Yapılacak En Güzel İş Kulluktur

Kulluk, büyük bir şereftir

Kulluk insana Cenab-ı Hak tarafından verilen büyük bir şereftir. Bütün peygamberler her şeyden önce kulluklarıyla şeref duyduklarını ifade etmişlerdir.

Kelime-i şhadette : “abduhu ve rasulüh ” diyoruz. Hz. Peygamber (s.a.v), önce Allah’ın kulu, sonra resulüdür. Kulluk önce zikrediliyor.

İnsanın yaratılış gayesini ayet-i kerimede “Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etmeleri için yarattım” (Zâriyât, 51/56) diye ifade edilir. “Ey insanlar Rabbinize kul olun...” (Bakara, 2/21) emrinden hareketle, kulluk bizim için en önemli payedir. Biz bu hakikati, günde en az kırk defa namazlarda okumuş olduğumuz Fatiha suresindeki: “Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden yardım dileriz.” (Fatiha, 1/5) ayetiyle ilan ediyoruz.

Niçin ibadet etmeliyiz? Kime ibadet etmeliyiz?

Dinî duyarlılıkların zayıfladığı toplumumuzda, Allah’ın bizlere farz kıldığı ve mutlaka yerine getirmemiz gerektiğini bildiğimiz ibadetlerimizi eda etmekten çekinir olduk. Bazı haramlardan kaçınmakta da ürkek olduk. Tuhaf tedirginliklerimiz var.

Acaba etrafımızdaki insanlar bize nasıl bakar? Bizimle alay ederler mi? Bize yafta takarlar mı? Gerici olarak suçlanır mıyız? Böyle sorularda saklı bir endişe bizi yakalar, farz ve haram noktasında üzerimize düşen görevi yapmaktan korkarız. Öncelikle şunu söylemek durumundayız: Bu endişeyi taşıyan insanda, kula verilen önem Allah’a verilen değer önüne geçmiştir. Kula kulluk başlamıştır. Kulluk borcumuzu eda etmezsek Rabbimiz bize nasıl bakar? Haramdan kaçınmadığımız için bizleri mücrim kullar sınıfına dâhil ederse halimiz nice olur? Ahiretimizi heba etmiş olmaz mıyız? Sâdat-ı Nakşibendî, müritlerin eline kulluğun asıl gayesi için bir pusula verdi: “İlâhî ente maksûdî ve rızâke maktûbî”(Yâ Rabbim, sen benim maksudum-maksadımsın, senin rızanı isterim).

Gençlikte yapılan ibadetler ne güzeldir?

Hiz. Peygamber (s.a.v) buyurmuştur ki: “Bir genç ilim ve ibadet içinde yetişir, olgunlaşırsa, Allah Teâlâ kıyamet günü ona yetmiş iki siddikın sevabı kadar sevap verir.” (Taberani, Kebir)

Efendimiz (s.a.v) başka bir hadis-i şerifte ise: “Gençlik yıllarında Allah’a kulluk yapanın, ihtiyarlık zamanlarında kulluk yapmaya başlayana üstünlüğü, peygamberlerin insanlara olan üstünlüğü gibidir. (o derece faziletlidir)” buyurmuştur.

Allah, ibadet eden genç ile meleklerine övünür

Allah Teâlâ bir hadis-i kutside: “Kaza ve hükmüme inanan, Kitabın (Kur’an’ın) hüküm ve tavsiyelerine boyun eğen, verdiğim rızıkla kanaat eden, şehvani arzularını benim rızam için terk eden genç bir mümin, katımda bir kısım meleklerimin derecesindedir.” buyurarak gençlikte yapılan kulluğun ehemmiyetini biz insanlara bildirmiştir.

Efendimiz (s.a.v) Allah Teâlâ’nın ibadet eden genç ile meleklerine övünüp “Bakınız benim kuluma, kendi şehvet (ve nefsani heveslerini) benim için terk etmiştir” buyurduğunu haber verir.

Rabbimizin meleklerine karşı övündüğü ibadet eden genç, yeni bir hayat coşkusu elde eder.

Gençlikte yapılan ibadetler Hak katında daha sevimlidir

Bilinçli bir genç, kanının en deli aktığı ve dünya lezzetlerinin kendisini cezbettiği bir dönemde, ahiret yolcusu olduğunu unutmaz. Hayatının baharında kulluğunun farkına varır.

Genç birinin nefsine direnmesi, taat ve ibadete yönelmesi ihtiyar kimseye nazaran daha zor olduğundan dolayıdır ki yapacağı güzel ameller de Cenab-ı Hak katında daha makbul görülmüştür.

O yüzden hadis-i şerifte; “Gençliğini Allah Teâlâ’ya ibadetle geçiren kişinin, yaşlandıktan sonra ibadet etmeye başlayan kimse karşısındaki üstünlüğü, peygamberlerin diğer insanlara olan üstünlüğü gibidir.” (Suyûtî, Câmiu’s-Sağîr) buyrulmuştur.

Gençlik, enerjisini Allah yoluna harcamalı

Gençliği yaşamak demek, birtakım arzuların peşinde sınırsızca koşmak anlamına gelmemelidir. Elde fırsat varken iyi bir insan, iyi bir Müslüman olmanın yolları aranmalıdır. İbadetin yaşı ve sınırı yoktur. Buluş çağından itibaren herkes mükelleftir. Üstelik ölümün ne zaman geleceği de belli değildir.

Gençlik döneminin sıkıntısız geçmesi için, öncelikle Allah’ın kulu olduğumuz bilinciyle dinimize, ülkemize ve insanımıza hizmet gayesini gütmeliyiz. Gençlik enerjimizi boş işlere harcamak yerine bu alana kanalize ettiğimizde, sorunlarımızın daha kolay üstesinden geleceğimiz kesindir. Çünkü her şeyden önce arkamıza Allah’ın kulu olma desteğini almışızdır, yani gayret ve duamızdan sonrasını Allah’a teslim etmişiz demektir. Hata yaptığımızda ise “Ben pişmanım” diyerek tıklatabileceğimiz bir tövbe kapısı hep açıktır bizim için. Ve biliriz ki Rabbimiz, bizi bağışlamasını beklediğimiz insanların hepsinden hatta kendimizden bile daha merhametlidir.

Ashab-ı Kehf

“Ashab-ı Kehf”, mağara arkadaşları demektir ki, bunların macerası Kur’an-ı Kerim’de haber verilmiştir (Kehf, 9-26). Hz. İsa’dan (a.s.) sonra “Dakyanus” adıyla bilinen putperest bir kral, herkesin kendisi gibi putlara tapması için halka baskı yapmaya başlar. Onun çevresinden yedi kişi olduğu söylenen mümin bazı gençler putperestlik baskısına tepki gösterip direnirler. Kendilerinden

ayrılmayan ve “Kıtmir” denilen bir köpekle birlikte şehir dışındaki bir mağaraya sığınır. Orada Allah’a yalvarıp ibadet etmeye başlarlar. “O yiğit gençler mağaraya sığınmışlar ve: Rabbimiz, bize tarafından rahmet ver ve bizim için şu halimizden bir kurtuluş yolu hazırla, demişlerdi.” (Kehf, 18/10)

Erkam B. Ebi'l-Erkam'ın evi

Hepimiz İslam'ın ilk zamanlarında Müslümanların bu evde toplandıklarını biliriz. Peki Hz. Erkam'ın (ra) kaç yaşında olduğunu hiç düşündük mü? Çoğumuz sanırız ki yaşlı çoluklu çocuklu biridir. Oysa Müslüman olup evini İslam'ın hizmetine açtığında Hz. Erkam (ra) 17-18 yaşlarında idi. Yine buna benzer bir örnek daha 10 yaşında kendi iradesi ile Müslüman olan, Efendimiz (sav)'in yerine yatağına girerek müşrikleri karşılayan Hz. Ali'dir. (kv)

Toplumda iyi insan veya evliya denildiğinde kişilerin bilinçaltında sakallı, yaşlı veya ortalama 40 yaş üstü kişiler oluşur. Oysa Hz. Erkam, Hz. Ali, Hz. Mus'ab (ra) gibi örnek zatlarda görülüyor ki her yaşta iyi ve güzel yaşanabilir. İyi olmak ve güzel bir kul olmak en çok gençlere yakışır ve Allah en çok böyle gençleri sever. Yaşlının ibadeti ile gencin ibadeti arasında mum ışığı ve güneş ışığı arasındaki fark gibi fark vardır.

Şah-ı Nakşibendî hayran bırakan genç

Günün birinde Şah-ı Nakşibendî Hazretleri evindeyken kapısı çalınır. Hizmetlisine seslenir: “Bak bakalım kapıda kim var!” ‘Kapıya gelen, Muhammed isimli on sekiz yaşında bir gençtir. Hizmetli kapıyı açar ve şöyle cevap verir: “Kapı da bir ‘parisa’ var.” (Parisa; genç, civan anlamına gelmektedir ve bu olaydan sonra o genç, Muhammed Parisa diye anılacaktır.) İbadet ve hizmete çok düşkün bir genç olan Muhammed Parisa, kalplere Allah aşkını nakşeden o büyük Allah dostunun hizmetinde bulunmayı talep etmektedir. Dergâha kabul edilir ve hizmet kervanına dâhil olur. Muhammed Parisa sıcak bir yaz günü, dergâh inşaatında hizmet etmektedir. İkinci vaktine doğru diğer çalışanlar işe bir süre ara verirler. Muhammed Parisa ise büyük bir iştihakla çalışmaya devam eder. O sırada Şah-ı Nakşibendî Hazretleri habersizce dergâhı ziyarete gelir. Herkes istirahate çekilmiş haldeyken, Muhammed Parisa'nın durup dinlenmeden çamur karması Şah-ı Nakşibendî hazretlerinin hayranlığını cezbeder ve şöyle dua eder: “Ya Rabbi! Bu ayaklar hürmetine bana rahmet eyle!” Şah-ı Nakşibend'in övgüsünü kazanan Muhammed Parisa Hazretleri erken yaşta evliyalar kervanına katılır.

Ne var ki günümüz gençliği bu hususlarda hayli zorlanmakta. Etrafını saran kötü ahlak örnekleri içinde kendini koruması, bir ideal peşinde istikrarla yürümesi çok meşakkatlidir ve çoğu zaman böyle durumlarda nefsine yenik düşebilmekte, dünyalık heveslere kapılmaktadır.

Şer güçlerin değişik kanal ve kollarla geçeceğimiz yollar üzerinde kurdukları sayısız tuzaklara, hücumlara ve yine şeytana, nefse ve günah tufanına karşı yem olmaktan koruyacak en mühim sığınak, takva imamı etrafında kenetlenmiş bir cemaattir. Yalnız kalan kuvvetsiz, desteksiz ve şeytanın zehirli oklarına karşı ortada boy hedefi halindedir.

Hak dostlarına yakın olup onların sohbetlerinde bulunmak, yüreğimizi coşturacak, içimizde kararmış his ve duyguların kirini, pasını giderecektir. Böyle manevi dünyamızı aydınlatacak büyüklerimizin nazarları ekmek kadar hava kadar bizlere bir ihtiyaçtır. Günahların şerrinden koruyucu olan bu mana ehlinin sohbetlerine devam edilmelidir.

Örneklerde de görüldüğü üzere geçmişten günümüze bütün güzel işler ve kahramanlıklar gençlerin sırtında yükselmiştir.

Gençlikte günahlardan kaçınmak ne güzeldir?

Hz. Peygamber (s.a.v), “Yedi sınıf insan vardır ki, Allah Teâlâ, kendi rahmetinden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde, onları kendi gölgesinde gölgelendireceği sınıflar içinde “Allah’a ibadetle büyüyen gençler” ile “Güzel ve mevki sahibi bir kadının beraber olma isteğine: Ben Allah’tan korkarım, diye yaklaşmayan genç” zikredilmiştir.” (Buhârî, Salat, 187)

Resûlullah (s.a.v) buyuruyor: “Allah’a, (sanki) O’nu (gözlerinle) görüyormuşsun gibi kulluk et sen O’nu görmeden de O seni görüyor.” (Buhârî, İmân, 37)

Muhammed Raşid Erol (ks) Hazretlerinin Hayatı adlı kitabın arka kapağında şu sözler yazar: “Dünyada yapılan günahların hesabı, azabı ve cezası ahrettedir. Ölmeden önce iyi amelde bulunmaya acele edin. Bir insan yalnızken, tek başına, günah işleme fırsatı olduğu halde Allah’tan korkarak o günahı işlemezse, Allah ona çok büyük ecir ve sevap veriyor. O davranış (günahtan kaçış) mümin için en hayırlı iştir. Bu durum imanının kemale erdiği işaretidir. Kalabalıktan çekinerek günah işlemeyen kimseye sevap yoktur, ama yalnızken ve elinden geldiği halde, yapabilecek durumdayken günahı işlemeyene çok sevap vardır.”

Kabirde konuşan genç (Hayatü’s-Sahabe)

Takva sahibi olmak, hayatın her döneminde güzeldir. Ama fırsatlar çağı gençlikte bir başka güzel. Güce, kuvvete, güzelliğe rağmen günahlardan sakınanların mükâfatı ebedi mutluluktur. Hayatın baharı şeytana satılmazsa, sonsuz bahar bir adım ötede.

Hz. Ömer’in (R.A.) halifeliği döneminde ibadet ehli, son derece takva sahibi bir genç vardı. Hz. Ömer’in hayret ve takdirle izlediği bu gencin kalbi, Allah ve Resulünün (a.s.) sevgisiyle doluydu. Vakit namazlarında cemaati kaçırmaz, namazdan çıkar çıkmaz evine döner ve ihtiyar babasının hizmetini görürdü.

Bu gencin evine giden yolu bir kadının kapısının önünden geçiyordu. Kadın her defasında gencin yoluna çıkarak çirkin tekliflerde bulunuyor, fakat genç, Allah korkusundan ona iltifat etmiyordu. Yine bir gün yatsı namazını kıldıktan sonra evine giderken, kadın tekrar karşısına çıktı. Bu sefer bütün maharetini kullanarak genci kandırmayı başardı. Fakat genç, kadının ardı sıra eve girerken birden bire Allah Teâlâ'yı hatırladı ve korkuyla dilinden şu ayet döküldü: "Takvaya erenler (var ya); onlara şeytandan herhangi bir vesvese iliştiği zaman (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlayıp, hemen gerçeği görürler." (A'raf/201)

Hemen ardından da bayılarak düştü. Kadın hizmetçisini çağırdı. Genci tutarak evinin önüne getirip koydular. Sonra da kapıyı çalarak babasına haber verdiler. Babası dışarı çıkınca, oğlunu baygın bir vaziyette kapının önünde buldu. Komşulardan bir kaç genci tutup eve taşıdılar. Uzun bir müddet baygın kalan genç kendine gelince, babası:

"Evladım neyin var ne oldu?" diye sorunca oğlu; "Bir şeyim yok" dedi. Babası "Allah aşkına söyle!" diye ısrar edince, oğlu başından geçenleri anlattı. Bu durum karşısında babası ise "Hangi ayeti okumuştun?" diye sordu.

Genç, ayeti okudu ve tekrar kendinden geçti. Bir de baktılar ki genç ruhunu teslim etmiş. Bunun üzerine genci yıkadılar ve gece vakti götürüp gözyaşlarıyla defnettiler.

Sabah olunca olay Hz. Ömer'e bildirildi. Hz. Ömer, gencin babasına gelerek başsağlığı diledi: – Bana niye haber vermedin? diye sordu. Gencin babası:

– Ey Mü'minlerin Emiri, vakit geceydi, dedi. Hz. Ömer:

– Bizi onun kabrine götürün, dedi. Hz. Ömer ve beraberindekiler gencin kabrine geldiler.

Hz. Ömer (r.a.): Ey filan kişi! Rabbin makamında durmaktan korkanlara iki cennet var. (Rahman, 55/46) ayetini okudu. Kabirdeki genç konuşup:

– Ya Ömer! Rabbin Cennette bana onları iki defa verdi, diye cevap verdi.

Günümüz gençliği en çok günahlara sabredip dişini sıkmalı ve Müslümanlıkta sebat etmeli. Böyle günahlardan kaçan genç nihayetinde inşallah sahabenin yanında yerini alacaktır.

Gençlikte yapılan tövbe ne güzeldir?

Günahların çok olması insanı ümitsizliğe düşürmemeli. Bir kişinin günahları denizlerin kumları adedince olsa bile, samimi olarak tevbe ettiği zaman affedilir. Burada önemli olan samimi olmaktır. İnsanoğlu hatasız değildir. Rabbiniz her türlü hatamızla bizleri huzuruna kabul eder. Yeter ki kibirli olmayalım, acizliğimizi bilelim.

Mürşid-i kâmiller bizlere nasuh tevbe telkin ederler, tevbe kapısının açık olduğunun idrakine vardırırlar. Bu zamanda insana Allah'a giden yolu öğreten bir mürşit şarttır. Zira tek başına tövbeyi muhafaza edebilmek zordur.

Tövbe etmek hayatımızda neleri değiştiriyor?

Allah'a şükürler olsun ki, bizlere tövbe etmeyi, 'Ben pişmanım' demeyi nasip etti. Gerçekten o büyük günden sonra hayatımızda olağanüstü değişimler yaşandı. Gaflet ile dolu hayatımız bir anda yerini namaza, zikre, hizmete ve sohbeta bıraktı.

Resûl-i Ekrem Efendimiz (s.a.v) bir gencin günahlarının farkına varmasının ve bu sebeple tövbe etmesinin Allah katında çok daha değerli olacağını, "Allah tövbe eden genci sever" ve "Tövbe güzeldir ancak gençlerde olursa daha da güzeldir." hadisleriyle beyan etmiştir.

Tasavvuf iyi kulluk içindir

"Nefsinin arzusunu ilâh edineni görmez misin?" (Furkan 25/43) buyrulmuştur. Allah'a kul olan şehvetine ve duygularına hâkim olur. Allah'a kul olmayan kulluk sıfatını ve özelliğini şehvetine ve hislerine yönlendirmiş olur. Böylece dünyaya, mâsivaya ve şehvetine kul olur.

İmam-ı Gazâlî, İmam Kuşeyrî ve Gavs -ı Bilvanisî Hazretleri'nin tariflerinden çıkan ortak sonuca göre gerçek hürriyet: "Mâsivanın (Allah'tan gayrısının) esaretinden kurtularak Allah'a kul olmaktır."

İnsan tasavvufî hayata girince, bu menfaatleri gözleriyle görür. Evliyaya muhabbet enbiyaya muhabbeti, o da Hakk'a muhabbeti doğurur. Dolayısıyla Allah Teâlâ ve Peygambere uymak da ilâhi emirlere uymayı tatlı hale getirir ve kolaylaştırır.

Tasavvufun en büyük faydası, ibadetleri severek yaptırdığı için kolaylaştırmasıdır. Tasavvuf insanda muhabbeti hâsil eder.

İnsan kulluğu sonraki bir zamana erteledikçe bulunduğu durum müzminleşir, kendisini toparlaması zorlaşır. Atalarımız "bugünün işini yarına bırakma" derken bu gerçeğe de işaret etmiş oluyorlar.

Kulluk konusunda faydalanılabilecek kaynaklar:

- Kalplerin Azığı (1. Cilt) – Ebu Talib El-Mekki – Semerkand Yayınları
- Ası Saadet Gençliği – Hüseyin Okur – Semerkand Yayınları
- Allah Kulundan Vazgeçer mi? – Semerkand Yayınları
- Müslümanca Bir Hayat – İmam Gazâlî – Semerkand Yayınları